

אל"מ שי סימן טוב
▲ אות המופת השיקומי,
מבצע "צוק איתן"

סרן איתן פונד
▲ עיטור המופת,
מבצע "צוק איתן"

אל"מ (מיל') ליאור לוטן
▲ צל"ש הרמטכ"ל, ניסיון
החילוץ של נחשון וקסמן ז"ל

פרופ' דינה בן יהודה ובתה רס"ן אור בן יהודה
▲ האמא: צל"ש הרמטכ"ל,
מלחמת יום הכיפורים
▲ הבת: צל"ש אלוף פיקוד
הדרום, סיכול חדירת מחבלים

סיירת הצלה

80 שנה

ועידת ידיעות אחרונות | y net

צילום: קובי קואנקס

תות, ריצה פנימה, קרב בדרך ובסוף כניסה לחדר ומראה מאוד מקומם של חייל צה"ל בשלשלאות – הרוג. בקרב הוזה נפצעת מספר פעמים. הכוח שלי היה אמור לפרוץ את דלת הכניסה לבניין. נפצעתי שם בראש מימין. כשנכנסנו פנימה לאחר החרדים נפצעתי מכדורים, וגם בסוף, בקרב עם שני מחבלים".

על הנעדרים והשבויים בעזה אמר לוטן: "בכל מקרה צריך להשיב את אזרחינו. הוויכוח יכול להיות על המחיר או על רמת הסיכון, אבל הערך – אסור לו שיישכח. אסור לשכוח שזו חובתנו להביא את הנעדרים הביתה".

חר שנים ארוכות של לחימה כקצין בסיירת מטכ"ל. לוטן קיבל את צלש הרמטכ"ל על תפקודו בניסיון החילוץ של החייל נח"ן וקסמן ז"ל, מבצע שבמהלכו נפצע קשה. "הייתי כבר חצי גלגל מחוץ ליחידה", הוא משחזר, "השב"כ איתר את המיקום של וקסמן תוך חמישה ימים. האולטימטום הוא עד תשע בערב, והדריש שזה יהיה לשחרר מאות אסירים, כולל שייתאסין. אנחנו מתחלקים למספר כוחות, רוצים להפתיע אותם ביום שיש בלילה. נוסעים, וזוחלים לבית, וההרגשה טובה מאוד. שוהים עשר דקות מחוץ לבית, הם לא שומעים אותנו, פיצוצים של הדלי

רוקה והמשכתי את הטיפולים בהרסה. חורשיים של שיקום, אבל כל יום חבר'ה מהפלוגה הגיעו לבקר אותי, ורק בשבילים היה שווה לבצע את הפיזיותרפיה", היא משחזרת.

בן־יהודה מוסיפה: "הגעתי לצבא ילדה ביישנית בת 18. הייתי בטוחה שלא אחיה מפקדת. הצבא הע"כ ביר אותי מסע. נתנו לי נחם שלם מגורת ישראל שאני אחראית עליו. אני רואה את כל המאמצים להצליח לשלב את הלוחמות בצבא. המגמה חיובית". אל"מ (מיל') ליאור לוטן מוכר לרוב הציבור כמי שהיה המתאם לעניין השבויים והנציגים, אך לתפקיד החשוב הזה הוא הגיע לאי

רבה מאוד נעדרים. אספתי נתונים בחמ"ל ועקבותי אחרי מה שקורה, מה שעוז לאתר את הנעדרים". בן יהודה הייתה בחזית, תחת ירי, גם כשהופרה הפסקת האש. היא סיכנה את חייה כדי שלא יהיו משפחות שיישארו בחוסר ודאות אם יקיריהן בחיים או לא. "כשהסתיימה המלחמה התחלתי לעבור בין הפצועים ולאסוף עוד ועוד נתונים. ואז התחלתי ללכת למשפחות לבד. תקופה קשה. מה שעבר לטובתי זה שהייתי סג"מית צעירה. לוקח זמן להבין כמה זה חשוב להביא הביתה גם את הכן ההרוג. אני זוכרת משפחות שקצינים לא העזו להיכנס אליהן הביתה ואני הייתי צריכה להגיד להם שזוהו את הגופה. אני מאוד מקווה שבדרך כזו או אחרת כולם ישובו לכאן", היא אומרת.

מול עשרות מחבלים

הנשים הראשונות שקיבלו צל"ש. היא זכתה בצל"ש הרמטכ"ל על פועלה במלחמת יום הכיפורים, שם הקדישה את ימיה וליילותיה לטיפול בפצועים ובמשפחות שכולות.

קרוב ל־40 שנה לאחר מכן, בתה, רס"ן אור בן־יהודה, קיבלה את צל"ש אלוף פיקוד הדרום ואת אות מצטיינת הרמטכ"ל על סיכול חריית מחבלים לישראל שאותה בלמה בעצמה – תחת אש ולמרות פציעה בשטח – כשתוך כדי לחימה היא רואת לחיילים אחרים שנפצעו. רס"ן אור, האישה הראשונה שפיקדה על פלוגת קציני חי"ר בבה"ד 1, הפכה לסמל לשילוב נשים בצבא.

"הייתי קצינת הח"ן של הטיבה 14, האחראית על כל נושא הנפגעים. עם תחילת מלחמת יום הכיפורים היחידה ספגה לא מעט אבירות. כמעט כל הטנקים נפגעו. זו מלחמה שבעיקר התאפיינה בה

רס"ן איתן פונד נכנס למנהרה ממולכדת כדי להשיב את הדר גולדין • אל"מ (מיל') ליאור לוטן נפצע מכדורים שלוש פעמים בניסיון לחלץ את נחשון וקסמן ז"ל • סג"מ דינה בן־יהודה אספה מידע על הנעדרים והפצועים במלחמת יום הכיפורים בחזית, תחת אש, ובישרה למשפחות שיקיריהן לא ישובו • בתה, רס"ן אור, בלמה בגופה חדירה ממצרים של עשרות מחבלים • ואל"מ שי סימן־טוב נפצע אנושות, השתקם באופן מופלא וחזר לצבא • בפאנל מרגש בוועידת "האנשים של המדינה" הם סיפרו לכתב הצבאי של "ידיעות אחרונות" יוסי יהושוע ולמנחה הוועידה אביב אלוש על הקרבות, הפציעות, ההתאוששות – והנעדרים שצריך להחזיר הביתה

סימן־טוב, שזכה באות המופת השיקומי מטעם משרד הביטחון, מספר: "הייתי אמור לנסוע לחור פשה עם המשפחה המורחבת. אמא שלי קנתה את הכרטיסים והומינה את המלון. שבועיים לאחר מכן, כשכבר הייתי בטיפול נמרץ, העירו אותי ושאלו אותי אם יש כאבים. אמרתי: כן, בלב, בג' לל שלא תסתי לתאילנד".

על החזרה למסגרת הצבאית הוא אמר: "באופן טבעי מאוד קל לי לחזור למדים, למסגרת הצבאית. הצבא מסמל בשבילי את הרבר הגדול ביותר שמאחד בינינו. הרופא בטיפול נמרץ אמר שהמצב לא טוב וכנראה לא אחזור ללכת. הסתכלתי על דניאלה ואמרתי שזה לא יקרה, שאני אחזור לצבא. הצבא זה חלק ממני".

האמא, פרופ' דינה בן־יהודה (ולן), הייתה אחת

זה כרוך בהמון סיכונים, אבל זה חלק מהמשחק. אנחנו לוקחים סיכונים כדי להביא את החיילים שלנו הביתה".

כאותה מערכה, צוק איתן, נפצע באורה אנוש אל"מ שי סימן־טוב, מפקד גדוד 12 בחטיבת גור. לני. במשך ימים ארוכים לא היה ברור אם הוא חיה. איש לא העז להאמין שהוא יחזור ללבנוש מדים וישוב להיקרא "המפקד". אבל כך היה, והוא הפך למפקד צוות במכללה לפיקוד טקטי. "היינו ביום החמישי ללחימה", סיפר אל"מ סימן־טוב, "איתרנו את אחת המנהרות בסג'עיה, קרוב לנחל עז. אני וחוליית הפיקוד שלי תפסנו עמדה סמוך למנהרה, וככל הנראה, כתוצאה מהדף של ירי טנקים, קורה בגובה שלוש קומות נפלה פגעה בקסדה שלי. פה התחילה שרשרת של פינוי קו. הייתי מוגדר במצב אנוש".

דינה פוקס

על כמה אחת ישבו אתמול כמה מוחלח"מים המעוררים והמרגשים בתולדות המדינה: סרן איתן פונד; סג"מ דינה בן־יהודה ובתה, רס"ן אור בן־יהודה; אל"מ (מיל') ליאור לוטן; ואל"מ שי סימן־טוב. חמש דמויות שכולן אומרות מילה אחת: גבורה.

במהלך מבצע "צוק איתן", בלחש הקרב, גילה איתן פונד שחברו לנשק הדר גולדין נחטף לתוך מנהרה. "אנחנו יושבים, מספר קצינים, סמוך לפיר המנהרה, ואנחנו בחוסר מעש", שיחזר את מול פונה. "כניה נהרג באותה היתקלות עם המי חבלים. אני שגן שלו ואני מבין שאני צריך לקחת פיקוד. אנחנו נכנסים לתוך פיר קטן ומבינים שהמנהרה ממולכדת. הייתה לנו פקודה מאוד ברורה לא להיכנס למנהרות, אבל אחרי דקה הבנו שזה הרבר היחיד שאנחנו צריכים לעשות". יוסי יהושוע, הכתב הצבאי של "ידיעות אחרונות", שהנחה את הפאנל בחדר עם השחקן אביב אלוש, הדגיש עד כמה המצב היה מסוכן: "המח"ט אישר להיכנס למנהרה, המג"ד אסר על כך בכל תוקף. "ידענו שהזמן לרעתנו, ולכן, למרות שקיבלנו תשובה שלילית כששאלנו אם להיכנס, נכנסנו. הייתי בתוך המנהרה החשוכה מעל חצי שעה עם עוד שלושה חברים. חוץ מזה שהדר היה חייל שלי, הוא היה חבר ורציני להביא אותה. הוא חלק מאיתנו וזה מה שעמד לנגד עינינו. בשביל להחזיר את החברים הביתה אנחנו מוכנים לעשות הכל, כולל להקריב את החיים", סיפר.

פונה, שזכה בעיטור המופת, התייחס לסוגיית הנעדרים בעזה: "אני מבין שלהביא את הדר היום

אולם ומלואו

אלפי אנשים הגיעו אתמול לוועידת "האנשים של המדינה" בבנייני האומה בירושלים. לאורך כל היום היה האולם הראשי מלא עד אפס מקום באנשים, שהגיעו מכל רחבי המדינה לשמוע את שלל הדוברים. חלקם את שלל הדוברים בליה שלפני האירוע כדי שיוכלו להגיע בזמן. צילום: קובי קואנקס